

„I denne Udtalelse ligger ikke nogen Anke over de forskellige Mænd, under hvem disse Forretninger for Tiden høre, men et Ønske om en Organisation, der samler det, som nu er spredt, og danner en særlig Administration for alle disse Anliggender, der kræve Mænds udelukkende og udelte Arbejde og Interesse. Der vilde herved fremkaldes Kontinuitet i Forretningernes Besørgelse og skabes en Stamme af Embedsmænd, som have særlig Indsigt i de forskellige Spørgsmaal, der angaar Handelen, Skibsfarten og Omsætningsforholdene i det hele, som formaa tilfulde at vurdere disses indgribende Betydning for Landets Velbære, som kunne følge og forstaa Forhold og Bevægelser paa disse Omraader i Indland og Udland og saaledes sætte Regeringen i Stand til med langt større Sikkerhed og Overlegenhed at bedømme de Krav, der stilles, og administrativt eller ad Lovgivningsvejen gribe hurtigt, ordnende og ledende ind, hvor dette maatte være nødvendigt.“

Men medens Spørgsmaalet i dette Tilfælde saaledes kun blev berørt lejlighedsvis og i Forbigaaende, blev det derefter i November 1883 paany rejst som en selvstændig Sag i en større motiveret Henvendelse fra Komiteen til den daværende Konsejlspræsident og Finansminister Hs. Excellence J. B. S. Estrup. Man androg heri om, at der af Regeringen maatte blive gjort Skridt til Oprettelsen af et særligt Handelsdepartement eller Direktorat, under hvilket de Anliggender kunne samles, der vedrøre Landets Handel, Skibsfart og Afsetningsforhold, og som nu ere spredte under forskellige Ministeriers forskellige Kontorer.

Til Begyndelse af dette Ønske fremhæves det, hvorledes Handelsstanden ved mangfoldige Lejligheder har følt Savnet af en Centralmyndighed i Administrationen, hvorunder alle Handelsanliggender var henlagt, og hvortil man altsaa fra Handelskorporationernes Side bestandig kunde ty. Komiteen paapeger navnlig to Momenter i denne Sammenhæng: Først de store Fordele i Henseende til Besparelse af Tid og til Enhed i Behandlingen, som vilde vindes ved gennem de samme Hænder at lade passere de efter deres Natur sammenhørende, men nu vidt spredte Anliggender; dernæst den Betydning, en sliq Foranstaltning vilde have for Udviklingen af Administrationens almindelige Syn paa Landets Handelsforhold, idet der ad denne Vej efterhaanden vilde dannes en Kreds af Embedsmænd med særligt Kendskab til og Interesse for de herhenhørende Spørgsmaal. — Sluttelig mindede Komiteen om det tidligere her i Landet bestaaende Generaltoldkammer og Kommercekollegium, det i 1848 bestaaende Handelsministerium, samt endelig de forskellige udenlandske Regeringsorganer, der svare til et sliq Handelsdirektorat.

Under en Samtale om dette Emne mellem Konsejlspræsidenten og Komiteens Formand hørte Excellence Ønsket om, at der fra Formanden maatte blive ham tilstillet en nærmere Udtalelse om, hvilke Forretninger man tænkte sig henlagt under et saadant Direktorat.

I Henhold hertil fremsendes under 10de November 1883 en Skrivelse, hvori det paa Komiteens Vegne udtaltes, at Betydningen af et saadant Handelsdirektorat maatte være en dobbelt, dels den, at der herunder henlagdes visse særlige Sager, hvortil Handelsstanden var stærkere interesseret end de øvrige Befolkningsklasser, dels den, at Handelsdirektoratet fik en Art konsultativ Virksomhed med den Opgave paa Administrationens Vegne at vaage over alle Slags Handelsanliggender. Det fremhæves i saa Henseende, at den ved Kundgørelsen af 30te December 1840 indførte Ordning synes at give et Forbillede paa en saadan Forretningsfordeling, idet der under Generaltoldkamrets og Kommercekollegiets 3dje Sektion henlagdes: Handels- og Konsulats- samt Kolonialsager, Industri- og Fabriksager, Kanal-, Havne- og Fyrager, samt Dørfunds- og Strømtoldssager.

Det antydes herefter, at der som Handelsdirektoratets særlige Anliggender kunde henlægges herunder: Konsulatvæsenet samt Behandlingen af Forholdet vedrørende Handelstraktater, Skibsfarten, Aktie- og Banklovgivningen, Lovgivning om Veksler og Anvisninger, Maal og Vægt, Vare- og Fabrikmærker. Som Følge heraf maa altsaa Konsulatrapporterne indgaa direkte til dette Departement, ligesom alle Andragender og Henvendelser fra handlende eller Handelskandsfund maatte stiles til dette.

Ved Siden deraf tænkte man sig, at Handelsdirektoratets Medarbejde skulde kræves eller des Naad og Stemme høres ved alle saadanne Lovgivningsager, der vedrørte Toldvæsen, Post- og Telegrafvæsen, Frilagere og Kreditoplagsforhold.

Endelig fremhævedes det, at Handelsdirektoratet fremfor alt burde have den